

Mor per coronavirus la teresiana Pepa Montserrat, directora de Ganduxer

Dg, 29/03/2020 per Catalunya Religió

(*Viqui Molins. Teresiana*) En la data que va néixer Teresa de Jesús, les Teresianes d'Enric d'Ossó, el 28 de març, estem de dol i volem compartir el nostre patiment amb tants i tants amics que coneixíeu a la nostra estimada **Pepa Montserrat**.

Fa una setmana va ser ingressada amb una pneumònia a la Plató. Va ser al passar el segon control que van assegurar-nos estava afectada pel corona-virus. Des d'aquell moment, -ella aïllada, i nosaltres desfetes de no poder estar al seu costat- hem passat un calvari esperant dia rere dia el "part" que ens arribaria quan els metges -aclaparats amb tanta feina- tinguessin un moment per informar-nos. La xarxa de la nostra comunicació, permetia que ens arribés ràpidament als nostres respectius confinaments.

La tarda del 28 de març, esperant ja el pitjor, advertides de la gravetat irreversible de la Pepa Montserrat, una de germana de la meva comunitat ens va dir amb llàgrimes als ulls: "una de les dues espelmes s'apagat". Feia dies que teníem al nostre oratori, davant el Crist de Taizè, dues espelmes. Un cop de vent? La metxa que s'havia acabat? Per a nosaltres va ser tot un símbol... Uns minuts després ens trucaven donant-nos la terrible notícia.

Una pissarra al cel

Pepa tenia 72 anys però era d'una energia i fortalesa que no corresponien a la data cronològica. Era la directora del Col·legi de Teresianes de Ganduxer -el edifici de Gaudí- molt estimada i valorada i deixarà un buit tan gran com gran era la seva personalitat.

Transcriu unes paraules amb les quals la Secretaria Provincial ens parla de la

nostra estimada germana definint-la tal com era i com la recordarem sempre infinitat de persones que han passat per Ganduxer.

“Hi ha situacions que són difícils d'imaginar, i una és pensar en el Col·legi de Ganduxer sense veure-la a ella amunt i avall, veure-la com si fos capaç de multiplicar-se i estar amb professors, o amb alumnes fent classe o viatjant a França, o explicant -a la seva manera- la preciosa obra de Gaudí a coneguts i desconeguts, parlant amb pares i mares i antics alumnes i alumnes, o obrint i tancant el col·legi perquè tots sabessin que allà, podien reunir-se i trobar-se, casar-se o celebrar un funeral. Amb ella Ganduxer seguia sent Casa-Mare de tots.

Tota una vida lliurada a la Companyia i a l'educació, una vida amb energia, ímpetu i vitalitat, i tot el que això comporta.... la Pepa era una d'aquelles germanes que em deia: ‘Gemma, quan em mori, a veure què dius, que sigui bonic, que no sigui trist...’. Per això, deixeu-me germanes dir-vos que m'imagino a la Pepa arribant a el cel, i amb el rebombori que deu haver-hi aquests dies, la veig posant-hi una pissarra on organitzar cada dia i cada moment, com feia a l'escola i a la comunitat, una pissarra plena de trobades i retrobaments, de noms, fins i tot crec que hi posarà un viatge a Montpeller per seguir ajudant ara des del cel... Ara Pepa, sí que tens temps per dedicar-te amb Jesús als altres... ja per sempre. Això és el més bonic que de tu podem aprendre, el lliurament incansable i incondicional quan es tractava de fer alguna cosa pels altres, sense que hi hagués ni hores i ni dies”.

Compartim amb tants i tantes amigues de casa nostre, en el món de Catalunya Religió o en el Catalunya Cristiana, en el de la Educació, entre els germans i germanes de la URC, d'Ensenyament, de tots i totes que coneixíeu i estimàveu Pepa. Pregueu per ell i per nosaltres.

Avui l'escola està més buida que mai. Ens ha deixat la nostra directora Pepa. Et portarem sempre en el nostre cor i segur que ens acompanyaras. T'estimem [@FET_Ganduxer](https://twitter.com/FET_Ganduxer)
pic.twitter.com/9Xv4L37p91

— Teresianes (@FET_Ganduxer) [March 28, 2020](#)